

Vann sak um skattarentu

Landsstýrið hefur aftur tapt eina skattasak í Føroya rætti.

Føroya rættur avgjærdi týsdagin, at Landsstýrið skal gjalda einum manni 22.584 kr. umframt 5% í rentu frá 25. januar í ár, tá maðurin stevndi, og 3.800 kr. í sakarmálskostnaði.

Tær 22.584 kr. eru rentur av skatti, sum maðurin í háltv fjórða ár onki visti um, hann hevði fingið. Sigur hann sjálvur. Og tað eydnaðist ikki sakføraranum hjá Landsstýrinum at visa hesum aftur undir rættarviðgerðini.

Meldaði flyting

Vánalig kommunikas on millum almennar skrivstovur í Havn er helst orsøkin til, at landskassin nú noyðist út við góðum 27.000 kr.

Tað vil siga, um Lands-

stýrið ikki appellerar og vinnur málið í Landsrættinum.

Annars er søgan hendan:

Tann 29. mars 1976 boðaði saksøkjarin frá á fólkeyvirlitinum hjá Tórshavnar kommunu, at hann skifti bústað. Hann flutti úr Havnini til Danmarkar at búgva. Hann gav fólkeyvirlitinum nýggja bústað sin og sama dag fekk hann flytipappírini. Seinni skrásetti eisini Landsfólkeyvirlitið flytingina. Alt var, sum tað skuldi vera.

Maðurin skyldaði ongan skatt í Føroyum, tá hann fór hídani. Men 20. mai 1976 broytti líkningarnevndin í Havn líkningina hjá saksøkjarinum 1975/76, soleiðis, at hon samsvarði við veruligu inntøku mansins í skattaárinum.

Sperðil í

Og nú kemur sperðil í. Hóast maðurin væl og virðiliga hevur boðað frá, at hann flytur til Danmarkar, sendir líkningarnevndin kortini fráboðanina um umlíkingina til gomlu adressuna í Havn.

Og tað sama ger Gjaldstovan, tá hon tann 9. juli 1976 boðar manninum frá, at hann skyldaði 58.880 kr. í skatti.

Men ongin skattur kemur. Og so, tann 18. januar 1980, fer skattavaldið yvir um ánnu eftir vatni. Í staðin fyri at spyrja á Landsfólkeyvirlitinum, sum er í sama húsi sum Skattadeildin, vendir Gjaldstovan sær til CPR-skrásetingina hjá Innanríkisráðgjóðum. Og har fær hon at vita tað, sum maðurin longu tann 29. mars 1976 skrivliga boðaði fólkeyvirlitinum

hjá Tórshavnar kommunu frá. Sum var í sama skrivstovuhøli sum líkningarnevndin.

Og nú ber til: 12. februar 1980 fær maðurin bræv frá Føroya Gjaldstovu. Eina rokning uppá 58.880 kr.

Til pantifútan

Men tá pengarnir framvegis ikki koma vendir Gjaldstovan sær tann 13. mai 1980 til pantifútan í Røðovre, har maðurin býr, við kravi um, at hann tekur upp fæ hjá honum: 85.964 kr. Afturat skattinum eru komnar rentur frá 21. august 1976: 27.084 kr.

Næsta, sum hendir er, at skatturin, 58.880 kr. verður goldin. Vit hava nú 27. oktober 1980. Maðurin er nú eisini farin til sakførara við málinum. Og sak-

føarin, Mogens Birch, skrivur 6. november 1980 Landsstýrinum, at maðurin vil gjalda rentu fyri mars-oktober 1980, t.v.s. fyri tíðina, frá tí hann fekk at vita um skattin, til hann bleiv goldin. Hetta eru 4.710 kr.

So hendir onki fyrr enn 19. august 1981. Tá tekur pantifútan upp fæið í tveimum pantibrovum hjá manninum. Hann mótmælir. Men pantifútan fær viðhald í fútarættinum í Røðovre.

Og so, tann 14. oktober 1981, rindar maðurin alla rentuna, 27.084 kr.

Stevnir

Men slagði er ikki tapt. 25. januar 1981 stevnir maðurin Landsstýrinum. Hann vil hava rentuna aftur. Tað vil siga 22.584

kr. Tær 4.710 kr. góðtekur hann.

Og kravið helt í Føroya rætti. Maðurin vann.

Dómarin sigur stutt og greitt, at ein debitorur hevur ikki skyldu at gjalda rentu fyri tíðina áðrenn, hann fær kravið.

Og tað er ikki prógvað, at saksøkjarin fekk ella vist um kravið fyrr enn 12. februar 1980.

Og Landsstýrið kann neyvan geva øðrum enn sær sjálvum skyldina fyri, at fólkeyvirlitið í Havn ikki boðaði líkningarnevndini frá flytingini.

hd

Høgi dollarin kemur illa við hjá reiðaríi

Á skipaumboðsskrivstovu ni Maritime Repremar S. A. í Montevideo í Uruguay er ivaleyst stór frøi um tann høga dollarkursin.

Tað kann hinvegin ikki sigast um teir, sum áttu farmaskipið Cathrinu.

Cathrina fór tann 15. desember 1978 á eina sandgrynnu í La Plata flógvanum út fyri Montevideo.

Ein avleiðingin av strandingini var eitt sakarmál, sum fyri stuttum var fyri í Landsrættinum.

Maritime Repremar stevndi reiðaríinum eftir sløkum 50.000 dollarum, sum felagið legði út fyri ein sleipibát og hotelrokning fyri manningina, sum ikki slapp úr Montevideo fyrr enn ein mánað eftir, skipið fór á land.

Taka av

Eftir at hava hoyrt báðar partar, kom Landsrætturin við einum semingsuppskoti: reiðarið hjá Cathrinu skal gjalda Maritime Repremar 27.000 dollarar og 36.000 kr. í sakarmálskostnaði. Rentan er 6% frá tí degi, stevningin varð send. Tað var í april 1979.

Reiðarið hevur nú góð-

kent semingsuppskotið. Og við tí dollarakursi, sum nú er, skal tað also út við 234.000 kr. umframt sakarmálskostnaðin og rentuna. Í 1978 var dollarin hinvegin niðri á 6 kr., so eftir tí hevði reiðarið sloppið við 162.000 kr. Men, tverri fyri reiðarið, er reglan tann, at kursurin, sum er galdandi dagin, goldið verður, skal brúkast.

Kunnu fara víðari

Men enn er ikki greitt, um hetta verður endin á sakarmálinum. Tí, eftir hvat vit frætta, er freistin hjá Maritime Repremar at svara Landsrættinum ikki úti enn. Sakførarin hjá felagnum í Uruguay kann krevja dóm í málinum.

Ger hann tað hevur hann eisini møguleika at lata málið fara víðari til

Hægstarætti.

Tað er ikki vist, at Maritime Repremar góðtekur avgerðina hjá Landsrættinum, at teir yvir 20.000\$, felagið missir, tí tað royndi at hjálpa Cathrinu, er ein handilsligur vaði, felagið hevur tikið og noyðist at liva við.

hd

Tungu bilarnir horvnir úr Álakeri

Myndin vinstru megin er tikin sunnudagin 13. april 1980.

Ílla góðar triggjar vikur eftir, at kunngerðin um parkering av akførum yvir 3.500 kg. í Tórshavnar kommunu kom í gildi.

Hin myndin er tikin sunnudagin 7. november

1982. Stívliga háltv triðja ár eftir kunngerðina.

Tað var tann 25. mars 1980, at kunngjørt varð, at ikki var longur loyvt at seta frá sær akfø oman fyri 3,5 tons í býnum.

Hevði eigarin ikki sitt egna oki at seta tey á, skuldu tey standa úti í

Álakeri um náttina og um vikuskiftini.

Vit telja eini 25 akfø á eldri myndini, trý á hinari.

Og so er spurningurin har: er kunngerðin ikki galdandi longur? Ella er hon

»gloymd«?

Kunngerðin er framvegis í gildi, svarar Niclas Akraberg Poulsen í Politigarðinum. Og »gloymir« onkur hana, fær viðkomandi eitt blátt girokort eins og tey, sum bróta reglurnar um sonuparkeringina. 100 kr. at gjalda.

Niclas Akraberg Poulsen sigur, at júst hendan kunngerðin hevur volt politinum minst trupuleikar hesi seinastu árin. Av slíkum kunngerðin er hon tann, sum hevur verið best hildin, sigur hann.

Orsøkin til, at so fáir lastbilar og onnur akfø í

teimum ovaru tyngdarflokkinum eru at siggja millum óruddið úti í Álakeri, er tann, at bileigarnir hava fingið egðið oki at seta tey á.

hd

